

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 339 af 8. Juli 1943 angaaende Erhvervelse af fast Ejendom, jfr. Lov Nr. 308 af 29. Juni 1945.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 6079; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2305).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Laurits Pedersen): Et Fler-tal, bestaaende af Venstre, Det radikale Venstre og Socialdemokratiet, indstiller Lovforslaget til Vedtagelse med følgende Æn-dringer, foreslaaet af Indenrigsministeren:

Under Ændringsforslag Nr. 2 foreslaas indføjet en ny Paragraf, som gaar ud paa, at saafremt Køberen eller Sælgeren er Statens Jordfond eller en Kommune, har han ikke nødig at indhente Tilladelse til dette Køb eller Salg. Efter samme Ændringsforslag foreslaas i Lovens § 3, Stk. 1, indføjet som Litra 7: „Saafremt Køberen er en Boligfor-ening, et Boligselskab, en selvejende Bygge-virksomhed eller en filantropisk Virksomhed, hvis Vedtægter er godkendt i Henhold til Lovgivningen om Byggeri med offentlig Støtte, eller som har faaet Tilsagn om Stats-laan eller Statstilskud i Henhold til nævnte Lovgivning til Opførelse af Bebyggelse paa Ejendommen“. I saa Fald er han altsaa ogsaa fritaget for at indhente Tilladelse.

Under Nr. 4 stiller Indenrigsministeren et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Lovens Udløbstid ændres til 31. December 1946.

Dette sidste Ændringsforslag under-streger yderligere, at man ikke regner med, at denne Lovgivning fortsat skal være nødvendig, men under Hensyn til Forholdene i Øjeblikket, hvor det hele jo ikke tegner sig alt for sikkert, har man ønsket, at Loven skal løbe disse seks Maaneder endnu, og samtidig bibeholder man For-slaget fra den højtærede Indenrigsmini-ster om, at dens Løbetid kan ophæves ved kongelig Anordning.

Et Mindretal, Det konservative Folke-parti, har udtalt, at det ikke kan medvirke til Lovens Gennemførelse, fordi det ikke mener, at den er nødvendig nu, og disse Æn-

dringer understreger jo i høj Grad, at der ogsaa er andre Partier her i Rigsdagen, der mener, at den maaske ikke vil være nød-vendig i Fremtiden. Men man vil altsaa se, hvordan den økonomiske Udvikling vil tegne sig i de kommende Maaneder, ogsaa paa Baggrund af, at vi formodentlig i Løbet af faa Dage faar vedtaget den Een-gangsbeskatning, der saa længe har været Tale om.

Jeg skal anbefale, at man vedtager de af Indenrigsministeren stillede Ændrings-forslag. Der vil ikke være nogen Vanskelig-hed ved at gaa med til dem, fordi man ved disse Ændringer understreger, at man er klar over, at det vil være uden nogen Interesse at bibeholde denne krigsbetonede Lovgivning, som var nødvendig paa det Tidspunkt, da vi fik den, og derfor skal jeg i hvert Fald ikke paa indeværende Tids-punkt gaa ind paa nogen Diskussion af Det konservative Folkepartis Udtalelser i Be-tænkningen.

Jeg kan tilføje, at det kommunistiske Parti ogsaa har tiltraadt de af Indenrigs-ministeren stillede Ændringsforslag. Jeg maa sige, at som Betænkningen er affattet, formodentlig fra Trykkeriets Side, fremgaar det ikke klart, at det kommunistiske Parti har tiltraadt disse Ændringsforslag, men det var jo en Forudsætning i vort sidste Møde.

Jeg skal med disse Bemærkninger an-befale Ændringsforslagene til Vedtagelse og Lovforslaget til Vedtagelse ved tredje Behandling.

Fibiger: Jeg udtalte ved første Be-handling, at jeg ikke mente, at denne Lov burde forlænges, og jeg udtalte, at der i hvert Tilfælde skulde gives gyldige Grunde i Udvalget, for at jeg skulde ændre min Op-fattelse. Jeg kan sige, at der ikke i Udvalget for mig er fremhævet noget, som begrun-der, at der skulde være nogen Nødvendig-hed for at forlænge Loven, tværtimod, havde jeg nær sagt. Det viser sig ved de Ændringsforslag, der er stillet, at man for-længer Loven for et halvt Aar og foretager nogle Lempelser i den.

Jeg er af den Opfattelse, at paa et Tidspunkt, da Ejendomspriserne var sti-gende, som de var det under Krigstiden, var det nødvendigt at faa den Lovgivning, men paa et Tidspunkt som nu, hvor Ejendoms-priserne i alt væsentligt er faldende over det hele, er den ganske upaakrævet. Det fore-kommer mig derfor, at her er et Punkt, hvor man kunde ophæve Krigstidens Restrik-tioner, men det har man altsaa ment at